

◆ P o e z i y a

Barat VÜSAL

DƏMİR YUMRUQ

Düylüncə,
Əsl gücü duyulunca,
 baxıb-baxıb gördülər ki,
 əsl rəhbər silahıdı,
 əsl cəbhə silahıdı.
 Dəmir yumruq!
Ən qədim olan silahdı,
Ən müasir, son silahdı,
 Dəmir yumruq!
Gördülər ki, sənin olub, onun olub,
 Mənim olub Dəmir yumruq.
Nə qədər ki yumruqlar var,
 hamısını yenib, olub –
 Dəmir yumruq!
Bu yumruqlar indiyəcən
 elə bil yumruq deyilmiş,
 yeni olub – Dəmir yumruq!
Yurdun başına dönür, bax,
Düşmən başına enir, bax,
 poladlaşıb Dəmir yumruq,
 Poladların

qan qardaşı, can qardaşı... Dəmir yumruq!
Azərbaycan özü bu gün
Dönüb olub – Dəmir yumruq.
İndən belə yaşamalılı zamandı lap,
Zalım gəlsə bata bilməz,
Ölüm gəlsə bata bilməz.
Həyat olub, ömür olub Dəmir yumruq!
Harda Haqqı tapdayan var!
Harda özgə torpağına göz dikən var,
“İmdad” deyə, ondan-bundan
kömək umub döyükən var,
Yaxşı bilsin,
Onun da ilan başını,
Əzəcəkdir həmin yumruq,
Dəmir yumruq, Dəmir yumruq!
Bayquşu sahibi sanıb,
qarşısında quyruğunu düyənləri,
quyruğunu düydükcə də,
öz-özünü öyənləri,
Bu dünyaya it olaraq gələnləri,
Onun-bunun fitvasıyla
üstümüzə hürənləri,
bu dünyada it olaraq qalanları,
bu dünyadan it olaraq gedənləri
Vur yumruğum, dəmirim, vur!
İndi özünsən rəhbəri
Başlayan Nuh tufanında
Gəminin, vur!
Olun bütün haqsızların
Qənimi, vur
Kəsilsin qoy düşmənlərin
Olan səsi-səmiri, vur
Batır yaman həvəsləri-həniri, vur,
Vur, Gözünə dönüm, yumruq,
Canım yumruq, gözüm yumruq!
Yüksəlincə, ucalınca,
Hamı gördü 44 günə
Qarabağı alasıdır Dəmir yumruq,
Düşmənlərin başı üstə qərar tutub,
Zirvələrdə səngərlənib,

Qədim Şuşa qalasıdır Dəmir yumruq!
Belə olur Haqq yumruğu, Xalq yumruğu!
Belə yumruq eyləyərlər bax, yumruğu!
Yumruqlara dərs də keçir,
necə yumruq olmaq olar!
Xalqı necə birləşdirib,
necə yumru olmaq olar!
İstəyəndə necə dönüb
xalq qəzəbi,
Haqq qüruru,
Haqq yumruğu olmaq olar!

Biz qələbə çalammazdıq,
Bizdən ötrü
Komandanın hər bir sözü
Əmr kimi olmasaydı.
Yumruğumuz yumruğuna oxşamasa,
Dəmir kimi olmasaydı!
Havadadır! Davadadır!
Elə düşmən başı yox ki,
Onu tapmasın, əzməsin,
İgid həngi, mərd sayığı!
Arxasında Ərdoğantək
Qardaş durub, mərd dayanıb,
Yarı gülə,
yarı bülbülə oxşayıb,
“Xarıbülbül”ə oxşayıb,
Qarabağın çiçəkləri
açıldıqca açılacaq,
Düzəlməyən çox işləri düzəldəcək,
Aşılmayan aşırımləri aşıracaq
Dəmir yumruq!
Qələbənin bayrağıtək dalğalanıb,
Qələbənin simvolutək yaşayacaq
Dəmir yumruq!

AND

Döyüslərə yollandılar,
Ata-ana qarşısında

and içirtək
 Ana vətən qarşısında
 And içdilər.
 Səməndər quşları kimi
 qorxmadılar od tutmaqdan,
 hələ ana bətnindəyəkən
 oda düşüb yanıbdılar.
 Bax, ölməzlər qan edəndə
 anla, belə qan edirlər.
 Qoymurlar öz yarasını sağalmağa...
 qərtməyini qoparırlar, qanadırlar.
 Onlar dünyaya gəldilər
 pələng kimi
 baş qoparıb, baş yeməyə,
 Biz yarandıq
 belə ölməz igidlərə,
 şəhidlərə baş əyməyə!
 Ölmədilər,
 səslərini nə vaxt
 duymaq istədikdə
 Zirvələrdən səsimizə
 qıy verdilər.
 Belə uca görünməzdik,
 boyumuza boy verdilər!
 Gör nə igid kökümüz var,
 Əslimiz var!
 Şəhidlərin goru haqqı!
 Gör nə gözəl
 dünənimiz, bu günümüz
 Sabahımız – nəslimiz var,
 Şəhidlərin goru haqqı!
 Şəhidlərin goruna siz
 gor deməyin,
 Məqbər deyin!
 Şəhidlərin məqamına
 Bütün Ərzin səslərini
 Uca Allaha çatdıran
 Minbər deyin!
 Yaxşı baxın,
 Hər tərəfdə

Bir kişilik məbədinə
dönüb onlar,
Pozulmayan bir əbədi
Azərbaycan sərhədinə
dönüb onlar!
Xudafərin körpüsünün yançağında
gedib gördüm onları mən,
Hamsı qol-qola vermişdi,
Hamsı yan-yana durmuşdu,
Üzü o yana durmuşdu,
Üzü bu yana durmuşdu!
İgid gördüm, şəhid gördüm
minlərlə mən,
yüzlərlə mən,
onlarla mən,
Qarabağda hər qarışda
qarşılaşdım
onlarla mən!
Ölməmişdi heç birisi,
Yenə haya çatırdılar,
Yenə hoya yetirdilər.
Duruşlarından anladım,
Yerişlərindən anladım,
Yürüşlərindən anladım,
Zəngəzura gedirdilər!
Dona-dona gedirdilər.
Yana-yana gedirdilər,
Göyçə səmtdə durmuşdular
İravana gedirdilər!
Böyükdürlər, iridirlər,
Diridirlər!
Qorxu-hürkü
bilməməyə and içiblər,
Əbədilik yaşamağa, yaşatmağa,
Ölməməyə
and içiblər!
And içəndə
öz andına
sadiq qalır mərd oğullar!
Özlərindən qabaq sanki

yağılarla
 içdikləri and vuruşur.
 Nə qədər ki, sağdırlar, sağ,
 özləri nəərə çəkirlər,
 Elə ki, həlak oldular,
 yerlərinə
 qoyduqları ad vuruşur!
 Şəhidləri, igidləri
 belə ölməz görən gündən,
 belə dönməz görən gündən
 Elə bil ki, mərmə olub
 and içimdə,
 Yerdə qalan düşmənləri
 mən qıracam,
 Şəhidlərin goru haqqı!
 And içirəm!
 ...Şəhidlərin hamısını
 Mən Şuşada gedib gördüm,
 sağ-salamat!
 Ordan haqqa baxırdılar
 başımızın üstə uçub,
 açıb qanad!
 Heç nəyi yalan demirəm,
 Şəhidlərin goru haqqı!
 Bu eşqlə ki, yaşayırıq,
 yox, sən də ölən deyilsən,
 yox, o da ölən deyildir,
 yox, mən də ölən deyiləm,
 Şəhidlərin goru haqqı!
 Şəhidlərin adı haqqı!
 Şəhidlərin canı haqqı!
 Şəhidlərin qanı haqqı!

ONLAR

Qanlı-qanlı cəbhələri gördülər,
 Başlar üstə şimşək-şimşək çaxdılar.
 İgid kimi döyüslərə girdilər,
 Şəhid-şəhid ürəklərdən çıxdılar.

Şirin-şirin canlarından keçdilər,
Verib-verib torpağa can, daşa can.
Hamımızın əlimizdən tutdular,
Deyə-deyə torpağa “can!”, daşa “can!”

Qoymadılar Vətən qalsın pis günə,
Hər birinin varmış bir yox, min dərdi.
Yaraşaraq bu torpağın üstünə,
Altını da yaraşığa mindirdi.

Qayasına dırmandılar Şuşanın,
Minə-minə buludunun atına.
Ana girdi, bacı girdi, yar girdi,
Hər şəhidin tabutunun altına!

Nə yaxşı ki, bu torpaqda yenə də,
Kişi oldu, olan məlun olmadı.
Sinəsindən yara alan hər əsgər,
Elə öldü... ölən məlum olmadı!

YURD EVİ

Vətən müharibəsində həlak olmuş Pərvin
İskəndərovun və onun 1-ci Qarabağ
müharibəsində şəhid olmuş atası
Pərviz İskəndərovun xatirəsinə

Ata da, oğul da şəhid olubdu,
Düşməməli bu ev yiyəsiz hala.
Bu evi muzeyə çevirmək gərək,
Bu evi qoymayaq yiyəsiz qala!

Özünü daşlayır kimsə daşlasa,
Onun pəncərəsi, qapısı baha!
Təzədən nə vaxtsa döyüş başlasa,
Bu ev də hazırdı şəhid olmağa?

Nə var, doğma evdə, beşikdəkidi,
Kimsə yaxasını qaçıb çəkməyə.

Bu ev Vətən üçün keşik çəkibdi,
Biz gedək bu evə keşik çəkməyə!

Unutmaqmi olar Haqqın evitək
Çox-çox bəlalara şahid ocağı!
Ali məktəbimdi, Akademyamdı
Hər bir şəhid evi, şəhid ocağı!

Gözümə görünmür, çoxu nə deyir,
Mənsə deyirəm ki, darılma heç vaxt.
Eh, bu gün yerimək çoxuna deyil,
Tək sənə yaraşır...
Qalx, şəhidim, qalx!

Hər şey əvvəlkitək nizama düşsün,
Getsin öz işinə qada da, dursun:
Qoy ata yanında oğul dayansın,
Qoy oğul yanında ata da dursun!

Heç vaxt çıxarmayaq bu evi yaddan,
Müqəddəs yer kimi anaq arabir.
Qoy yaxşı görsünlər nədi ehtiram,
Qoy yaxşı bilsinlər ziyarət nədir?!

Yaşayıb... yaşayır, yaşayacaqdır,
Bu ev ürəyimdə, bu ev canımda.
Oğluyam... oğluyam mən də bu evin,
Öz ata evimdi bu ev mənim də!

Olsam Araz ollam, Həkəri ollam,
Doğmamtək salaram qolu boynuna.
Lazımsa bu evin nökrəri ollam,
Lazımsa gedərəm mal-qoyununa!

Hamının gözünə görünsün gərək,
Günəşdi, seçilmir zərrədən bu ev.
Köçüb şəhidlərlə birgə elə bil,
Yaşayır şəhidtək ölmədən bu ev?

Rəsmidi özünə bənzər evlərin,
Əzizdən əzizim kimidi bu ev.
Bu Vətən evidi, bu zatən evim,
Daha hamımızın evidi bu ev!

Vətən – atanındı, Vətən – oğulun,
Ata – oğlunundur, oğul – atanın.
İndi, çox güman ki, evdə olarlar,
Bir az da, bir az da yaxın get, şair,
Çağır oğulunu...
Çağır atanı!

YAXIN

Məni yaxınlarım gəlib həmişə
Ən çətin işlərdən xilas eyləyib.
Hardadı kiminsə belə yaxını?
Mənə gör nələri bağışlamayıb,
Mənə gör nələri miras etməyib.

Bir uçrum başında hayıma çatıb,
Görüb çıxarmışam yaddan adımlı.
Gəlib yuxumda da tapıbdı məni,
“Sənin yaxınınam, tanımadınmı?!”

Aparmaq istəyib məni də gəlib,
Gah o axın çəkib,
Gah da bu axın.
Məni tək qoymayıb, mənə hər zaman
Gah o, yaxın olub, gah da bu, yaxın!

Necə yox edibsə dərd-azarımı,
Bir də baxmışam ki, ah-ünüm yoxdu.
Çox dosta, yoldaşa yox ehtiyacım,
Mənim yaxınımdan yaxınım yoxdu!

Nələr öyrətmədi həyatım mənə,
Var olmaq – olanda yoxun olmaqmış.
Adamlıq var – halla ölçülməyir ki,
Adamlıq – yaxına yaxın olmaqmış.

Təşəkkür edirəm, məni hər yana
Aparan o çıraq, yol yaxınıma.
Uzaqlar özündən uzaqlaşdırır,
Yaxınlıq çağırır gəl, yaxınıma!

Nə yaxşı yaxınla mən yaxın oldum,
Mən onu gəzməmiş o, məni gəzdi
Mənim yaxınımın ünvanı bəlli,
Bir adı qələmdi, bir adı sözdü!

Dostdan, doğmadan da artıq iş gördün,
Çıxartdın əlini yağının boşa...
Məni tək qoymadın ömrü- billahi,
Yaxınım, çox sağ ol, yaxınım, yaşa!

...Məhşər günündə də tək qalmayacam,
Haray qoparacaq görsə dardayam.
Onda da bir yaxın tapılacaqdır,
Qolumdan tutacaq: “Qorxma, burdayam!”

